

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

מאן דאמר	יומא-הוציא לו	מ	י	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אימא: הניח דם השעיר ונטל דם הפר. והוה ממנו על הפרכת כנגד ארון מבחון.	מימרא												
[רבא]													
תנו רבנן:	(ויקרא טז) וכן יעשה לאהל מועד, מה תלמוד לומר? כשם שזוה לפני לפני - כך מזה בהיכל, מה לפני לפני - אחת למעלה ושבע למטה מדם הפר, כך מזה בהיכל. וכשם שלפני לפני אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר - כך מזה בהיכל.												
	(ויקרא טז) השכן אתם בתוך טמאתם - אפילו בשעת שהן טמאים שכינה עמהם.												
	אמר ליה ההוא צדוקי לרבי חנינא: השתא ברי טמאים אתון, דכתיב (איכה א) טמאתה בשוליה.												
אמר ליה: [רבי חנינא]	תא חזי מה כתיב בהו (ויקרא טז) השכן אתם בתוך טמאתם, אפילו בזמן שהן טמאין - שכינה שרויה ביניהן.												
	וכי דבר הלמד בהיקש חזר ומלמד בהיקש?												
	האי הימנו ודבר אחר הוא, ולא הוי היקש.												
	הניחא למאן דאמר לא הוי היקש, אלא למאן דאמר הוי היקש - מאי איכא למימר?												
	מקומות הוא דגמרי מהדדי.												
	אי בעית אימא: חוץ מבפנים בחדא זימנא גמר.												
	כשהוא מזה, אינו מזה על הפרוכת אלא כנגד הפרוכת.												
	רבי אלעזר ברבי יוסי: אני ראיתיה ברומי, והוי עליה כמה טיפי דמים של פר ושעיר של יום הכפורים.												
	ודילמא דפר העלם דבר של צבור ושעירי עבודה זרה הו?												
	דחזא דעבידי כסדרן.												
	ותנן נמי גבי פר העלם דבר של צבור כי האי גוונא:												
	כשהוא מזה - לא הוי נוגעין בפרוכת, ואם נגעו - נגעו.												
	רבי אלעזר ברבי יוסי: אני ראיתיה ברומי, והוי עליה כמה טיפי דמים של פר העלם דבר של צבור ושעירי עבודה זרה.												
	ודילמא דפר ושעיר של יום הכפורים ניהו?												
	דחזנהו דעבידי שלא כסדרן.												
	נתערבו לו דמים בדמים, אמר רבא: נותן אחת למעלה ושבע למטה, ועולה לו לכאן ולכאן.												
	אמר רבי ירמיה												
	בבלאי טפשאי משום דדיירי בארעא דחשוכא אמרי שמעתא דמחשכין הא קא יהיב למעלה דשעיר, מקמי מטה דפר, והתורה אמרה (ויקרא טז) וכלה מכפר את הקדש: כלה דם הפר, ואחר כך כלה דם השעיר.												
	אלא אמר רבי ירמיה: נותן אחת למעלה ושבע למטה לשם הפר, וחזור ונותן אחת למעלה ושבע למטה לשם השעיר.												
	נתערבו לו דמים בדמים במתנות האחרונות, סבר רב פפא קמיה דרבא למימר: נותן שבע למטה לשם פר ולשם שעיר, וחזור ונותן אחת למעלה לשם שעיר.												
	עד השתא קרו לן טפשאי, והשתא טפשאי דטפשאי, דקא מגמרינן להו ולא גמירי. והא קא יהיב מטה דשעיר מקמי מעלה דשעיר, והתורה אמרה: תן למעלה ואחר כך למטה.												
	אלא אמר רבא: נותן שבע למטה לשם פר, וחזור ונותן אחת למעלה ושבע למטה לשם שעיר.												
	נתערבו לו כוסות בכוסות - נותן, וחזור ונותן, וחזור ונותן שלשה פעמים.												
	מקצת דמים נתערבו לו, ומקצת דמים לא נתערבו לו, פשיטא, כי יהיב - מודאין יהיב. מיהו, הנך שירים הוו וליסוד אזלי, או דילמא דחויין הוו ואזלי לאמה?												
	רבי פפא: אפילו למאן דאמר כוס אחד עושה חבירו שירים - הני מילי היכא דאי בעי למיתב מצי יהיב, אבל האי דאי בעי למיתב לא מצי יהיב - לא.												
	רב הונא בריה דרב יהושע לרב פפא: רב הונא בריה דרב יהושע - הני מילי דדחיה בידיה, אבל האי דיהיב מיניה - לא.												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

יומא-הוציא לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מ'מרא												
למעלה הוא אומר (ויקרא ד) ואת דמו ישפך ולמטה הוא אומר (ויקרא ד) ואת כל דמה ישפך. מניין לחטאת שקבל דמה בארבע כוסות ונתן מזה אחת ומזה אחת שכולן נשפכין ליסוד - תלמוד לומר (ויקרא ד) ואת כל דמה ישפך. יכול אפילו נתן ארבע מתנות מאחת מהן - תלמוד לומר ואת דמו ישפך - הוא נשפך ליסוד, והן נשפכין לאמה.	דתינא: [ת"ק]											נז:
מניין לחטאת שקבל דמה בארבע כוסות ונתן ארבע מתנות מאחד מהן שכולן נשפכין ליסוד - תלמוד לומר ואת כל דמה ישפך.	רבי אליעזר ברבי שמעון:											נז:
ולרבי אליעזר ברבי שמעון, הא כתיב ואת דמו ישפך												נז:
למעוטי שירים שבצואר בהמה.	רב אשי:											נז:
עירה דם הפר לתוך דם השעיר.												נז:
תנן כמאן דאמר מערבין לקרנות.												נז:
מערבין	דאיתמר: רבי יאשיה ורבי יונתן- חד אמר:											נז:
אין מערבין.	וחד אמר: [רבי יאשיה/ רבי יונתן]											נז:
תסתיים דרבי יאשיה הוא דאמר מערבין												נז:
אף על גב דלא כתיב יחדיו - כמאן דכתיב יחדיו דמי	דאמר: [רבי יאשיה]											נז:
אפילו תימא רבי יונתן הוא, שאני הכא דכתיב אחת.												נז:
תניא דלא כשנויין:												נז:
(ויקרא טז) ולקח מדם הפר ומדם השעיר - שיהיו מעורבין, דברי רבי יאשיה.	[תניא: רבי יאשיה]											נז:
מזה בפני עצמו, ומזה בפני עצמו.	רבי יונתן:											נז:
והלא כבר נאמר אחת	אמר לו רבי יאשיה:											נח:
והלא כבר נאמר מדם הפר ומדם השעיר.	אמר לו רבי יונתן:											נח:
אם כן למה נאמר אחת												נח:
לומר לך אחת ולא שתיים מדם הפר, אחת ולא שתיים מדם השעיר.	[רבי יונתן]											נח:
ולקח מדם הפר ומדם השעיר - שיהיו מעורבין זה בזה. אתה אומר שיהיו מעורבין זה בזה או אינו אלא מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו? תלמוד לומר: אחת.	תניא אידך:											נח:
וסתמא כרבי יאשיה.												נח:
נתן את המלא בריקן וכו'.												נח:
הניח מזרק בתוך מזרק, וקבל בו את הדם, מהו? מין במינו חוצץ, או אינו חוצץ?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:											נח:
נתן את המלא בריקן.	אמר ליה [רב חסדא], תניתיה:											נח:
מאי לאו - הושיב מזרק מלא לתוך מזרק ריקן?												נח:
לא, עירה מזרק מלא לתוך מזרק ריקן.												נח:
עירה דם הפר לתוך דם השעיר	הא תנא ליה רישא:											נח:
כדי לערבן יפה יפה.												נח:
היה עומד על גבי כלי או על גבי רגל חבריו - פסול.	תא שמע:											נח:
שאני רגל, דלא מצי מבטיל ליה.												נח:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator

יומא-הוציא לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	מאן דאמר											
דרך שירות בכך או אין דרך שירות בכך?	איכא דאמרי, הכי בעי מיניה:											
(במדבר ד) את כל כלי השרת אשר ישרתו במ בקדש, שני כלים ושירות אחת.	תא שמע, דתנא דבי רבי ישמעאל:											
הניח סיב בתוך המזרק וקבל בו את הדם, מהו? מין בשאינו מינו חוצץ, או אינו חוצץ - כיון דמחלחל - לא תייץ, או דילמא לא שנא?	בעא מיניה רמי בר חמא מרב חסדא:											
זולף והולך עד שמגיע לספוג.	אמר ליה: [רב חסדא] תנינא:											
שאני מיא דקלישי.												
בדם - כשר, בקומץ פסול.	איכא דאמרי: הכי פשט ליה: [רב חסדא]											
(ויקרא טז) ויצא אל המזבח אשר לפני ה' - זה מזבח הזהב.												
התחיל מחטא ויורד.												
מהיכן הוא מתחיל - מקרן מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית, דרומית מזרחית. מקום שהוא מתחיל בחטאת על מזבח החיצון משם היה גומר על מזבח הפנימי.	[ת"ק]											
במקומו היה עומד ומחטא. ועל כולן היה נותן מלמטה למעלה, חוץ מזו שהיתה לפניו, שהיה נותן מלמעלה למטה.	רבי אליעזר:											
הזה על טהרו של מזבח שבע פעמים. ושירי הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון. ושל מזבח החיצון היה שופך אל יסוד דרומי.												
אלו אלו מתערבין באמה, ויוצאין לנחל קדרון, ונמכרין לגננין לזבל ומועלין בהן.												
ויצא אל המזבח, מה תלמוד לומר? אמר רבי נחמיה: לפי שמצינו בפר הבא על כל המצות, שכהן עומד חוץ למזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה, יכול אף זה כן - תלמוד לומר ויצא אל המזבח. היכן היה - לפני מן המזבח.	תנו רבנן: [רבי נחמיה]											
לפני ה' מה תלמוד לומר? אמר רבי נחמיה: לפי שמצינו בפר ושעיר של יום הכפורים שכהן עומד לפני מן המזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה, יכול אף זה כן - תלמוד לומר (ויקרא ד) מזבח קטרת הסמים לפני ה' אשר באהל מועד. מזבח לפני ה', ואין כהן לפני ה'. הא כיצד - עומד חוץ למזבח ומזה.	תניא אידך: [רבי נחמיה]											
התחיל מחטא ויורד וכו'.												
התחיל מחטא ויורד, מהיכן היה מתחיל - מקרן מזרחית דרומית, דרומית מערבית, מערבית צפונית, צפונית מזרחית, דברי רבי עקיבא.	תנו רבנן: [רבי עקיבא]											
מקרן מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית, דרומית מזרחית.	רבי יוסי הגלילי:											
מקום שרבי יוסי הגלילי מתחיל שם רבי עקיבא פוסק. מקום שרבי עקיבא מתחיל שם רבי יוסי הגלילי פוסק.												
דכולי עלמא מיהא, בההוא קרן דפגע ברישא לא עביד, מאי טעמא?												
דאמר קרא ויצא אל המזבח - עד דנפיק מכוליה מזבח.	שמואל:											
ולרבי עקיבא, נקיף דרך ימין?												
לימא בדדמי בר יחזקאל קא מיפלגי												
ים שעשה שלמה (דברי הימים ב' ד, מלכים א' ד) עומד על שנים עשר בקר שלשה פנים צפונית ושלשה פונים ימה ושלשה פונים נגבה ושלשה פונים מזרחית והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם ביתה. הא למדת שכל פינות שאתה פונה לא יהו אלא דרך ימין, למזרח.	דאמר רמי בר יחזקאל:											
אית ליה דרמי בר יחזקאל	מר: [ריה"ג]											
לית ליה דרמי בר יחזקאל	ומר: [רבי עקיבא]											
לא, דכולי עלמא אית להו דרמי בר יחזקאל, והכא בהא קא מיפלגי:												
ילפינן פנים מחוץ	מר סבר: [ריה"ג]											
לא ילפינן פנים מחוץ.	ומר סבר: [רבי עקיבא]											
ורבי עקיבא: נהי דלא יליף פנים מחוץ, אי בעי - הכי נעביד, אי בעי - הכי נעביד												

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O </p>		<p> מימרא-statement ■ קושיא-challenge ; שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■ </p>		<p> א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ </p>												
מקרא-key:	יומא-הוציא לו	מאן דאמר	מימרא													
	מדינא - בההוא קרן דפגע ברישא בההוא עביד ברישא	אמר לך רבי עקיבא:											!		◊	נח:
	אין מעבירין על המצות.	דאמר ריש לקיש:											!		◊	נח:
	ואמאי לא עביד - משום דכתיב ויצא אל המזבח - עד דנפיק מכוליה מזבח, וכיון דיהיב בההוא קרן - הדר אתי לההוא קרן דאיחייב למיתב ברישא												!			נח:
	ואי בעית אימא: אי סבירא לן הקפה ברגל - דכולי עלמא לא פליגי דילפינן פנים מחוץ. והכא בהא קא מיפלגי:													!		נט:
	הקפה ביד	מר סבר: [רבי עקיבא]											!	■	◊	נט:
	הקפה ברגל.	ומר סבר: [ריה"ג]											!	■	◊	נט:
	ואי בעית אימא: דכולי עלמא הקפה ביד, והכא בהא קא מיפלגי:													!		נט:
	ילפינן יד מרגל	מר סבר: [ריה"ג]											!	■	◊	נט:
	לא ילפינן.	ומר סבר: [רבי עקיבא]											!	■	◊	נט:
	וסבר רבי יוסי הגלילי הקפה ביד?												?			נט:
	במקומו היה עומד ומחטא	והא מדקתני סיפא, רבי אליעזר:											?	■	◊	נט:
	מכלל דתנא קמא לא סבירא ליה.												?			נט:
	אלא מחזורתא כדשנינן מעיקרא:													!		נט:
	הקפה ביד	מר סבר: [רבי עקיבא]											!	■	◊	נט:
	הקפה ברגל.	ומר סבר: [ריה"ג]											!	■	◊	נט:
	ואי בעית אימא: בהא קא מיפלגי:													!		נט:
	סביב מזבח פנימי כסביב דמזבח החיצון	מר סבר: [ריה"ג]											!	■	◊	נט:
	כוליה מזבח פנימי במקום חדא קרן דמזבח חיצון קאי.	ומר סבר: [רבי עקיבא]											!	■	◊	נט:
	שני כהנים גדולים נשתיירו במקדש ראשון, זה אומר: בידי הקפתי, זה אומר: ברגלי הקפתי. זה נותן טעם לדבריו: זה נותן טעם לדבריו. זה נותן טעם לדבריו, סביב מזבח פנימי כסביב דמזבח החיצון, זה נותן טעם לדבריו: כוליה מזבח פנימי במקום חדא קרן דחיצון קאי.	תניא, אמר רבי ישמעאל:												■		נט:
	במקומו היה עומד ומחטא.	רבי אליעזר:														נט:
	מתניתין מני - רבי יהודה היא.															נט:
	במקומו עומד ומחטא, ועל כולן היה נותן ממעלה למטה, חוץ מאותה שבאלכסון שנותן מטה למעלה.	דתניא רבי מאיר אומר, רבי אליעזר אומר:												!	■	נט:
	במקומו עומד ומחטא, ועל כולן הוא נותן מלמטה למעלה, חוץ מזו שהיתה לפניו ממש, שנותן ממעלה למטה, כי היכי דלא נתוסן מאניה.	רבי יהודה אומר, רבי אליעזר אומר:												!	■	נט:
	הזה ממנו על טהרו של מזבח.															נט:
	מאי טהרו?														^	נט:
	פלגיה דמזבח, כדאמרי אינשי: טהר טיהרא, והוי פלגיה דיומא.	רבה בר רב שילא:												!	◊	נט:
	כשהוא מזה אינו מזה לא על גבי האפר ולא על גבי הגחלים, אלא חותה גחלים אילך ואילך, ומזה.	מיתיבי:												?		נט:
	על גלויה דמזבח, כדכתיב (שמות כד) וכעצם השמים לטהר.	אלא אמר רבה בר רב שילא:												!	◊	נט:
	בצד צפוני הוא נותן.	תניא, חנניא:												!	■	נט:
	בצד דרומי הוא נותן.	רבי יוסי:												!	■	נט:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יומא-הוציא לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במאי קמיפלגי?												נט.
פיתחא בדרום קאי	מר סבר: [חנניא]								!		◇	נט.
פיתחא בצפון קאי.	ומר סבר: [רבי יוסי]								!		◇	נט.
דכולי עלמא מיהא, היכא דגמרון מתנות דקרנות - התם, יהיב על גגו.											◇	נט.
מאי טעמא?										^		נט.
אמר קרא: (ויקרא טז) וטהרו וקדשו - מקום שקדשו שם טיהרו.											!	נט.
שירי הדם היה שופך על יסוד מערכי של מזבח החיצון.												נט.
דאמר קרא (ויקרא ד) ואת כל דם הפר ישפך, וכי נפיק - בההוא פגע ברישא.												נט.
ושל מזבח החיצון היה שופך על יסוד דרומית.												נט.
(ויקרא ד) יסוד המזבח - זה יסוד דרומית.	תנו רבנן:											נט.
אתה אומר יסוד דרומית, או אינו אלא יסוד מערבית?											ג	נט.
אמרת: ילמד ירידתו מן הכבש ליציאתו מן ההיכל, מה יציאתו מן ההיכל - בסמוך לו, ואי זה - זה יסוד מערבי, אף ירידתו מן הכבש בסמוך לו, ואי זה - זה יסוד דרומי.											!	נט.
זה וזה יסוד מערבי.	תניא, רבי ישמעאל:										◇	נט.
זה וזה יסוד דרומי.	רבי שמעון בן יוחאי										◇	נט.
בשלמא רבי ישמעאל קסבר: ילמד סתום ממפורש, אלא רבי שמעון בן יוחאי מאי טעמא?											ג	נט.
קסבר פתחא בדרום קאי.	רב אשי:										!	נט.
זה וזה יסוד דרומית.	תנא דבי רבי ישמעאל בדבי רבי שמעון בן יוחאי:											נט.
וסימניך: משכוח גברי לגברא.												נט.
אלו ואלו מתערבין באמה ויוצאין וכו'.												נט.
מועלין בדמים, דברי רבי מאיר ורבי שמעון	תנו רבנן: [רבי מאיר ורבי שמעון]										◇	נט.
אין מועלין בהן.	חכמים										◇	נט.
עד כאן לא פליגי אלא מדרבנן, אבל מדאורייתא - אין מועלין בהן.												נט.
מנא הני מילי?											^	נט.
אמר קרא (ויקרא יז) לכם - שלכם יהא.	עולא:										!	נט.
(ויקרא יז) לכפר - לכפרה נתתיו ולא למעילה.	דבי רבי שמעון תנא:										!	נט.
אמר קרא (ויקרא יז) הוא - לפני כפרה כלאחר כפרה, מה לאחר כפרה אין בו מעילה, אף לפני כפרה אין בו מעילה.	רבי יוחנן:										!	נט.
ואימא: לאחר כפרה כלפני כפרה, מה לפני כפרה יש בו מעילה אף לאחר כפרה יש בו מעילה.											ג	נט.
אין לך דבר שנעשית מצותו ומועלין בו.											!	נט.
ולא? - והרי תרומת הדשן											ג	נט.
משום דהוי תרומת הדשן ובגדי כהונה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.											!	נט.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
--	---

יומא-הוציא לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הניחא לרבנן		◌										
והניחם שם - מלמד שטעונין גניזה.	דאמר: [רבנן]	◌	◼	◼								
אלא לרבי דוסא		◌										
בגדי כהונה ראויין הן לכהן הדיוט	דאמר: [רבי דוסא]	◌	◼	◼								
מאי איכא למימר?		◌										
משום דהוי תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד, וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין.												!
הניחא למאן דאמר אין מלמדין אלא למאן דאמר מלמדין מאי איכא למימר?		◌										
תרי מיעוטי כתיבי: ושמו הערופה.												!
והני תלתי קראי בדם למה לי?												◌
חד למעוטי מנותר, וחד למעוטי ממעילה, וחד למעוטי מטומאה.												!
אבל מפיגול - לא צריך למעוטי קרא.												◼
כל שיש לו מתירין, בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול	דתנן:											◼
ודם עצמו מתיר הוא.												◼
כל מעשה יום הכפורים האמור - על הסדר. אם הקדים מעשה להבירו - לא עשה כלום. הקדים דם השעיר לדם הפר - יחזור ויזה מדם השעיר לאחר דם הפר. ואם עד שלא גמר את המתנות שבפנים נשפך הדם - יביא דם אחר, ויחזור בתחילה מבפנים, וכן בהיכל, וכן במזבח הזהב, שכולן כפרה בפני עצמן.	[ת"ק]											◼
ממקום שפסק משם הוא מתחיל.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											◼
כל מעשה יום הכפורים האמור - על הסדר. אם הקדים מעשה להבירו - לא עשה כלום.	תנו רבנן:											◼
אימתי - בדברים הנעשין בבגדי לבן מבפנים, אבל דברים הנעשין בבגדי לבן מבחוץ, אם הקדים מעשה להבירו - מה שעשה עשוי.	רבי יהודה:											◼
במה דברים אמורים - בדברים הנעשים בבגדי לבן, בין מבפנים בין מבחוץ, אבל בדברים הנעשים בבגדי זהב מבחוץ - מה שעשה עשוי.	רבי נחמיה:											◼
ושניהם מקרא אחד דרשו (ויקרא טז) והיתה זאת לכם לחקת עולם אחת בשנה	רבי יוחנן:											◼
מקום שמתכפרין בו פעם אחת בשנה.	רבי יהודה סבר:											◼
דברים המתכפרין בהן פעם אחת בשנה.	רבי נחמיה סבר:											◼
אטו לרבי יהודה מקום כתיב?												◌
אלא, היינו טעמיה דרבי יהודה:												◌
כתיב זאת וכתוב אחת, חד - למעוטי בגדי לבן מבחוץ, וחד - למעוטי בגדי זהב.	[רבי יהודה]											◌
ורבי נחמיה												◌
חד - למעוטי בגדי זהב, וחד - למעוטי שירים, דלא מעכבי.	[רבי נחמיה]											!
ורבי יהודה												◌
אי מעכבי - מעכבי, ואי לא מעכבי - לא מעכבי.	[רבי יהודה]											!
(ויקרא טז) וכלה מכפר את הקדש אם כפר - כלה, ואם לא כפר - לא כלה, דברי רבי עקיבא.	כתנאי: [רבי עקיבא]											!
מפני מה לא נאמר: אם כלה כפר ואם לא כלה לא כפר? שאם חיסר אחת מן המתנות - לא עשה ולא כלום.	אמר לו רבי יהודה:											!

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

Talmud Navigator

יומא-הוציא לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואמרינן: מאי בינייהו?												ס:
משמעות דורשין איכא בינייהו	רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר:											ס:
שירים מעכבי איכא בינייהו.	חד אמר: [רבי יוחנן/ רבי יהושע בן לוי]											ס:
ומי אמר רבי יוחנן הכי?												ס:
תנא רבי נחמיה כדברי האומר שירים מעכבי קשיא.	והאמר רבי יוחנן:											ס:
קטורת שחפנה קודם שחיתתו של פר - לא עשה ולא כלום.	רבי חנינא:											ס:
כמאן												ס:
דלא כרבי יהודה. דאי רבי יהודה												ס:
כי כתיבא חקה - בדברים הנעשים בבגדי לבן מבפנים הוא דכתיבא	האמר: [רבי יהודה]											ס:
אפילו תימא רבי יהודה: צורך פנים כפנים דמי.												ס:
אם עד שלא גמר מתנות נשפך הדם - יביא דם אחר, ויחזור ויזה בתחילה מבפנים.	תנן:											ס:
ואם איתא: יחזור ויחפון מבעי ליה												ס:
בקטורת לא קא מיירי.												סא:
שעיר ששחטו קודם מתן דמו של פר - לא עשה ולא כלום.	עולא:											סא:
הקדים דם השעיר לדם הפר - יחזור ויזה מדם השעיר אחר דם הפר.	תנן:											סא:
ואם איתא, יחזור וישחוט מבעי ליה												סא:
במתנות שבהיכל.	תרגמא עולא:											סא:
במתנות שבהיכל.	וכן אמר רבי אפס:											סא:
וכן בהיכל וכן במזבח וכו'.												סא:
וכפר את מקדש הקדש - זה לפני ולפנים, אהל מועד - זה היכל, מזבח - כמשמעו, יכפר - אלו עזרות, הכהנים - כמשמעו, עם הקהל - אלו ישראל, יכפר, אלו הלויים - הושו כולן לכפרה אחת, שכולן מתכפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות, דברי רבי יהודה.	תנו רבנן: [רבי יהודה]											סא:
כשם שדם השעיר הנעשה בפנים מכפר על ישראל בטומאת מקדש וקדשיו, כך דם הפר מכפר על הכהנים בטומאת מקדש וקדשיו. וכשם שידוי של שעיר המשתלח מכפר על ישראל בשאר עבירות - כך וידוי של פר מכפר על הכהנים בשאר עבירות.	רבי שמעון:											סא:
(ויקרא טז) וכלה מכפר את הקדש - זה לפני ולפנים, אהל מועד - זה היכל, מזבח - כמשמעו, מלמד שכולן כפרה כפרה בפני עצמן. מכאן אמרו: נתן מקצת מתנות שבפנים ונשפך הדם - יביא דם אחר, ויתחיל בתחלה במתנות שבפנים.	תנו רבנן: [רבי מאיר]											סא:
אינו מתחיל אלא ממקום שפסק.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											סא:
גמר את המתנות שבפנים, ונשפך הדם - יביא דם אחר, ויתחיל בתחלה במתנות שבהיכל. נתן מקצת מתנות שבהיכל ונשפך הדם - יביא דם אחר ויתחיל בתחילה בהיכל.	[רבי מאיר]											סא:
אינו מתחיל אלא ממקום שפסק.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											סא:
גמר מתנות שבהיכל ונשפך הדם - יביא דם אחר ויתחיל בתחילה במתנות המזבח. נתן מקצת מתנות שבמזבח ונשפך הדם - יביא דם אחר, ויתחיל בתחילה במתנות המזבח.	[רבי מאיר]											סא:
ממקום שפסק הוא מתחיל.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											סא:
גמר מתנות שבמזבח ונשפך הדם - דברי הכל לא מעכבי.												סא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

יומא-הוציא לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ושניהם - מקרא אחד דרשו (שמות ל) מדם חטאת הכפרים אחת בשנה.	רבי יוחנן:											◊
חטאת אחת אמרתי לך, ולא שתי חטאות	רבי מאיר סבר:											◊
חטוי אחד אמרתי לך, ולא שני חטויין.	רבי אלעזר ורבי שמעון סברי:											◊
לי חלק ר' יעקב בלוגין.	תניא, אמר רבי:											◊
ולא?												◊
נתן מקצת מתנות שבפנים ונשפך הלוג - יביא לוג אחר, ויתחיל בתחילה במתנות שבהיכל.	והתניא: [רבי מאיר]											◊
ממקום שפסק הוא מתחיל.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											◊
גמר מתנות שבהיכל ונשפך הלוג - יביא לוג אחר ויתחיל בתחילה במתנות שבבהונות, נתן מקצת מתנות בבהונות ונשפך הלוג - יביא לוג אחר ויתחיל בתחילה במתנות שבבהונות.	[רבי מאיר]											◊
ממקום שפסק הוא מתחיל.	רבי אלעזר ורבי שמעון:											◊
גמר מתנות שבבהונות ונשפך הלוג - דברי הכל מתנות הראש לא מעכבות.												◊
אימא: לי שנה רבי יעקב בלוגין.	[תניא: אמר רבי]											◊
מתנות הראש אין מעכבות.	אמר מר:											◊
מאי טעמא?												◊
אילימא משום דכתיב (ויקרא יד) והנותר מן השמן												◊
אלא מעתה (ויקרא ב) והנותרת מן המנחה הכי נמי דלא מעכבי?												◊
שאני התם דכתיב (ויקרא יד) ומיתר והנותר.												◊
אשם מצורע ששחטו שלא לשמו - באנו למחלוקת רבי מאיר ורבי אלעזר ורבי שמעון.	רבי יוחנן:											◊
יביא אחר ויתחיל בתחילה	רבי מאיר דאמר:											◊
הכא נמי יביא אחר וישחוט.	[רבי מאיר]											◊
ממקום שפסק משם הוא מתחיל	לרבי אלעזר ורבי שמעון שאומרים:											◊
הכא אין לו תקנה.	[רבי אלעזר ורבי שמעון]											◊
והא (ויקרא יד) אותו כתיב	מתקיף ליה רב חסדא:											◊
קשיא.												◊
אשם מצורע ששחטו שלא לשמו, או שלא נתן מדמו לגבי בהונות - הרי זה עולה לגבי מזבח וטעון נסכים, וצריך אשם אחר להכשירו.	תניא כוותיה דרבי יוחנן:											◊
מאי צריך - צריך ואין לו תקנה.	ורב חסדא אמר לך:											◊
ותני תנא צריך ואין לו תקנה?												◊
אין												◊
נזיר ממורט, בית שמאי אומרים: צריך העברת תער	והתניא: [בית שמאי]											◊
אין צריך העברת תער.	בית הלל:											◊
כשאומרים בית שמאי צריך - צריך ואין לו תקנה.	ואמר רבי אבינא:											◊

<p>◆ חולקים-disputants</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement</p> <p>⊖ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>
--	---

יומא-הוציאו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ופליגא דרבי פדת												סא:
בית שמאי ורבי אלעזר אמרו דבר אחד.	דאמר רבי פדת:	◆	■									סא:
בית שמאי - הא דאמרן		■										סא:
רבי אלעזר		■										סא:
אין לו בהן יד ובהן רגל - אין לו טהרה עולמית	דתנן: [ת"ק]	■	◆									סא:
נותן על מקומו ויוצא.	רבי אלעזר:	■	◆									סא:
אם נתן על של שמאל - יצא.	רבי שמעון:	■	◆									סא:
(ויקרא יד) ולקח מדם האשם יכול בכלי - תלמוד לומר ונתן, מה נתינה בעצמו של כהן - אף לקיחה בעצמו של כהן. יכול אף למזבח כן - תלמוד לומר (ויקרא יד) כי כחטאת האשם הוא מה חטאת טעונה כלי - אף אשם טעון כלי.	תנו רבנן:										■	סא:
נמצאת אתה אומר: אשם מצורע שני כהנים מקבלים את דמו, אחד ביד ואחד בכלי. זה שקבל בכלי - בא לו אצל מזבח. וזה שקיבל ביד - בא לו אצל מצורע.											■	סא:
וכולן מטמאים בגדים, ונשרפין אבית הדשן, דברי רבי אלעזר ורבי שמעון.	תנו התם: [רבי אלעזר ורבי שמעון]										◆	סא:
אין מטמאין בגדים ואין נשרפין אבית הדשן אלא האחרון, הואיל וגמר בו כפרה.	חכמים:										◆	סא:
כמה שעירים משלח?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:										^	סא:
וכי עדרו משלח?	אמר ליה: [רב נחמן]										⊖	סא:
וכי עדרו שורף?	אמר לו: [רבא]										⊖	סב:
מי דמי? התם - לא כתיב אתו, הכא כתיב אתו.	[רב נחמן]										!	סב:
ראשון משלח	איתמר, רב פפי משמיה דרבא:										◆	סב:
אחרון משלח.	רב שימי משמיה דרבא:										◆	סב:
בשלמא רב שימי משמיה דרבא דאמר אחרון משלח - קסבר: הואיל וגמר בו כפרה. אלא רב פפי משמיה דרבא, מאי קסבר?											⊖	סב:
סבר לה כרבי יוסי											!	סב:
מצוה בראשון.	דאמר: [רבי יוסי]										■	סב:
הי רבי יוסי?											^	סב:
אילמא רבי יוסי דקופות											!	סב:
שלש קופות של שלש סאין, שבהם תורמין את הלשכה, והיה כתוב עליהם אב"ג.	דתנן:	■	!									סב:
למה כתוב עליהן אב"ג - לידע איזה מהן נתרמה ראשון, להביא הימנה ראשון, שמצוה בראשון.	ותניא, אמר רבי יוסי:	■	!									סב:
דילמא בעידנא דאיתחזאי קמיתא, לא איתחזאי בתרייתא.											⊖	סב:
אלא רבי יוסי דפסח											!	סב:
המפריש פסחו ואבד, והפריש אחר תחתיו, ואחר כך נמצא הראשון והרי שניהן עומדין - אי זה מהן שירצה יקריב, דברי חכמים.	דנתיא: [חכמים]	■	!	◆								סב:
מצוה בראשון, ואם היה שני מוכחר ממנו - יביאנו.	רבי יוסי:	■	!	◆								סב:
הדרן עלך הוציאו לו												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

יומא-שני שעירי	מאן דאמר	כ	י	ט	ז	ה	ד	ג	ב	א	מ	סב
שני שעירי יום הכפורים מצותן שיהיו שניהן שוין במראה ובקומה ובדמים ובלקחתן כאחד.											■	סב
ואף על פי שאין שוין - כשרין.											◇	סב
לקח אחד היום ואחד למחר - כשרין.											◇	סב
מת אחד מהם, אם עד שלא הגריל מת - יקה זוג לשני, ואם משהגריל מת - יביא זוג אחר, ויגריל עליהם בתחילה, ויאמר: אם של שם מת - זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו, ואם של עזאול מת - זה שעלה עליו הגורל לעזאול יתקיים תחתיו, והשני ירעה עד שיסתאב ומכר, ויפלו דמיו לנדבה. שאין חטאת צבור מתה.	[ת"ק]										◆	סב
תמות.	רבי יהודה:										◆	סב
נשפך הדם - ימות המשתלח, מת המשתלח - ישפך הדם.	ועוד אמר רבי יהודה:										■	סב
(ויקרא טז) יקה שני שעירי עזים - מיעוט שעירי - שנים, מה תלמוד לומר שני - שיהיו שניהן שוים. מניין אף על פי שאין שניהן שוין כשירין - תלמוד לומר: שיעיר שיעיר ריבה.	תנו רבנן:										■	סב
טעמא דרבי רחמנא, הא לא רבי רחמנא - הוה אמינא: פסולין. עיכובא מנא לן?											⚡	סב
סלקא דעתך אמינא: שני שני שני כתיב.											!	סב
והשתא דרבי רחמנא שיעיר שיעיר, שני שני שני למה לי?											⚡	סב
חד - למראה, וחד - לקומה, וחד - לדמים.											!	סב
(ויקרא יד) יקה שני כבשים מיעוט כבשים שנים, מה תלמוד לומר שני - שיהיו שניהן שוין. ומנין שאף על פי שאין שניהן שוין כשירין תלמוד לומר: כבש כבש ריבה.	תניא נמי הכי גבי כבשי מצורע:										■	סב
טעמא דרבי רחמנא, הא לא רבי רחמנא - הוה אמינא: פסולין. עיכובא מנא לן?											⚡	סב
סלקא דעתך אמינא: תהיה כתיב.											!	סב
והשתא דרבי רחמנא כבש כבש, תהיה למה לי?											⚡	סב
לשאר היותו של מצורע.											!	סב
(ויקרא יד) צפרים מיעוט צפרים שנים, מה תלמוד לומר שתי - שיהיו שתיהן שוות. ומנין שאף על פי שאין שוות כשירות - תלמוד לומר צפור צפור ריבה.	ותניא נמי גבי מצורע כי היא גוונא:										■	סב
טעמא - דרבי רחמנא, הא לא רבי רחמנא - פסולות. עיכובא מנא לן?											⚡	סב
סלקא דעתך אמינא: תהיה כתיב.											!	סב
והשתא דרבי רחמנא צפור, תהיה למה לי?											⚡	סב
לשאר היותו של מצורע.											!	סב
אי הכי, גבי תמידין נמי נימא: (שמות כט) כבשים - מיעוט כבשים שנים, מה תלמוד לומר (במדבר כח) שנים שיהיו שניהן שוין, ומנין שאף על פי שאין שניהן שוין כשירין - תלמוד לומר כבש כבש ריבה ולמצוה הכי נמי דבעינן											⚡	סב
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:											!	סב
שנים ליום - כנגד היום. אתה אומר כנגד היום, או אינו אלא חובת היום? - כשהוא אומר (במדבר כח) את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים הרי חובת היום אמור, ומה אני מקיים שנים ליום - כנגד היום. כיצד? תמיד של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה, ושל בין הערבים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה.	[תניא]										!	סב
מוספין של שבת - ודאי צריכין שיהיו שניהן שוין.											■	סב
שני שעירי יום הכיפורים ששחטן בחוץ עד שלא הגריל עליהן - חייב על שניהם, משהגריל עליהן - חייב על של שם, ופטור על של עזאול.	תנו רבנן:										■	סב
עד שלא הגריל עליהם חייב על שניהם למאי חזו											⚡	סב

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מוכנסה של פסיקה קודמת- story-מעשה O </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה- ■ </p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מקרא-key:	יומא-שני שעירי	מאן דאמר	מאן דאמר												
	הואיל וראוי לשעיר הנעשה בחוץ.	רב חסדא:											!	◇	סב:
	ומאי שנא לשעיר הנעשה בפנים דלא - דמחוסר הגרלה, לשעיר הנעשה בחוץ נמי לא חזי - דמחסרי עבודת היום												!	◇	סב:
	אין מחוסר זמן לבו ביום.	קסבר רב חסדא:											!	◇	סב:
	השתא דאמר רב חסדא מחוסר הגרלה כמחוסר מעשה דמי	רבינא:											■	◇	סב:
	שלמים ששחטן קודם שנפתחו דלתות ההיכל - פסולין, שנאמר (ויקרא ג) ושחטו פתח אהל מועד - בזמן שהוא פתוח, ולא בזמן שהוא נעול.	הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:											■	◇	סב:
	שחטן בחוץ קודם שנפתחו דלתות ההיכל - פטור. מאי טעמא - מחוסר פתיחה, כמחוסר מעשה דמי.												■	◇	סג:
	ומי אית ליה לרב חסדא הואיל												!	◇	סג:
	פסח ששחטו בחוץ בשאר ימות השנה, לשמו - פטור, שלא לשמו - חייב.	והאמר רב חסדא:											!	◇	סג:
	טעמא - דשלא לשמו, הא סתמא - לשמו הוא, ופטור.												!	◇	סג:
	ואמאי? לימא: הואיל וראוי שלא לשמו בפנים												!	◇	סג:
	הכי השתא תם - בעי עקירה, האי לא בעי עקירה.												!	◇	סג:
	מתני להו בדרכה, וקשיא ליה דרבה אדרכה, ומשני כדשנינו.	רבה בר שימי:											■	◇	סג: